

VR Sähkötekniset STY:n matka Trans-Siperian/Trans-Mongolian rata 23.9-8.10.2012

Muistiin merkitsijänä Maarit Rautio.

23.9.2012 klo 17:00 Helsingin rautatieasemalla kertyi joukko maailman matkaajia. Ihmisiä VR:n eri vuosikymmeniltä, meitä oli 16 ja matkanjohtajan Anne-Ruth Laine jota me kaikki kiitämme lämpimästi loistavasti onnistuneesta matkasta. Klo 17:52---24.9 klo 08.25 (07:25) Tolstoi junassa matka Moskovaan.

24.9./ aamulla: Hyvin nukutun yön jälkeen, osallistuimme Moskovan kiertoajeluluun joka kesti kaiken kaikkiaan kuutisen tuntia. Opas kertoi ja kuvasi juhlatapahtumia ja tietysti suuria historiallisia isänmaallisia voittoja kun kiertelimme ympäri kaupunkia. Lämpötila +7 astetta, aurinkoa ja sadetta. Näimme historialliset paikat, Punainen tori, Olympialaisten 1980 näyttämöpaikat. Kaikkialla oli siistiä ja hiljaista johtuen meidän aikaisesta liikkumisajasta. Legendaarinen GUM-tavaratalo oli ilman asiakkaita, kaikkine maailmanluokan huippuliikkeiden ominaisuudessa. Kello 16:45 (15:45) astelimme eväskasseinemme junaan, jonka seuraavana pysähdyspaikkana oli Jekaterinburg. I-luokan vaunussa saimme "vaunuemolta" toilettitarvikkeet, hytin varustus oli lämmin, suorastaan kuuma. Seurustelua ravintolavaunussa kun maisemiakaan ei pimeyden vuoksi voinut ihailla.

25.9 Matka jatkuu maisemia ja kyliä katsellen. Talot, jotka hirren harmaina ryppäinä tiukasti aidattuina, pilkuttavat ikkunan läpi näkyvää maisemaa. Ruska on pidemmällä kuin kotona. Ensimmäinen 10 minuutin pysähdys oli jollakin asemalla. Pääsemme junaemon suodattimen läpi ulos. Paikalliset naiset tulevat laiturille myymään ruoka-annoksia. Tarjolla oli savustettua kalaa, piirakoita ja lämpimiä perunalihapulla annoksia. Ruoka oli hyvää ja halpaa. Päivä kului maisemia ihaillen, lukien, nukkuen, seurustellen. Ihmeellistä miten 25,5 tuntia junassa ei ole ollenkaan niin puuduttavaa kuin luulisi.

25.9. klo 20:14 (18:14) Saavuimme Jekaterinburgiin ja majoitauduimme hotelliin. Teimme pienen iltalenkin kaupungilla. Se oli hyvin valaistu, hyvin lakaistu ja todella hiljainen. Taisimme olla ainokaiset vaeltajat ilmeiseen paikalliseen yöaikaan. Pikainen ruokailu hotellin vieressä ja nukkumaan keskitasoiseen hotellihuoneeseen.

26.9 Jekaterinburg on teollisuuden ja kulttuurin kaupunki. Iset joki jakaa kummankin osuuden omalle puolelle. Nuori oppaamme halusi tähdentää kulttuuria ja koulutusta. Vaikuttava ensi esittely oli Afganistanin sodan muistomerkki "Musta tulppaani" joka korosti kuinka turhaa on tapattaa oman maan kansalaisia läpi vuosikymmenien eri maissa käytyihin sotiin. Kävelyretki läpi puistoalueen jossa oli esillä kaikki malmikivet joita alueelta löytyy. Kaupungilla näimme rakennuksia 1700 luvulta tämän päivän lasipilvenpiirtäjiin. Koimme varsinaista aikamatkailua saman kaupungin sisällä. Tsaarin perheen teloituspaikeille on Putinin luvalla rakennettu "Kirkko veren päällä" -kirkko vuosina 2000 – 2003. Alkuperäinen rakennus oli purettu koska siitä oli muodostunut pyhiinvaelluspaikka. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen voitiin selvittää myös ruumiiden hautauspaikka. Nykyisin hautapaikalla noin, 13 kilometrin päässä teloituspaikeista toimii munkkiluostari. Opas vei meidät syömään Uralin pelmeneitä. Jauhelihaa jonkinlaisen taikinakäärön sisällä, ne olivat hyviä. Kaupungilla kävelyä ja ostoksilla käynti. Taksimatka meno 160 ja paluu 250, hinnat ovat vaihtelevia. Päivä oli pitkä ja mielenkiintoinen kaiken sen historia keskellä. Joten iltapala ja kunnon suihku, sen jälkeen oli aika mennä pehkuihin. matka kohti Irkutskia alkaa 27.9 klo 03:29 (00:29)

27.9 Junamatka Jekaterinburg-Irkutsk kestää 51,5 tuntia. Saimme aamupalan mukaan hotellista. Aamupäivään asti nukuimme hytissä joka oli mukava, puhdas ja jälleen turhan lämmin. Maisemat ovat koivuvaltaista suota. Puiden rungot ovat mustuneet alaosistaan maastopalojen takia, katkenneita kuolleita puita. Omskissa pysähdyimme 18 minuuttia. Valtava turkoosi asemarakennus ja puut hohtavat keltaisina auringon paisteessa. Junan ravintolavaunu on "entisöity" Idän pikajunan malliin. Asiakkaita ei meidän suomalaisten lisäksi ole paljon. Ilmeinen ravintolapäällikkö soittaa pc:ltä musiikkia korvia vihlovalta volyymillä. Valokuvaamista ikkunan läpi. Lukemista oleilua, rentouttavaa.

28.9 Omsk ohitettu ja kello 4 tuntia edellä Suomen aikaa, sisäinen kello on sekaisin. Maisemat muuttuvat vuoristoisiksi. Olo on kuin hitaassa vuoristoradassa. Kasvusto sakeaa sekametsää, ruska on auringon paisteen johdosta hohtavaa keltaista.

28.9 Pysähdys Krasnojarskissa. Krasnojarsk on miljoonakaupunki. Teollisuusaluetta. Asutus kaupunkirähjäistä, sen minkä junan ikkunasta voi nähdä. Omakotitalojen piha-alueet ovat tarakoin tehoviljelyssä, unohtamatta pieniä kauniita kukkaistutuksia. Nykyaika näkyy piha-aitojen graffititöiherryksinä. Aika hyppäsi taas tunnin eteenpäin. Eli 5 tuntia edellä Suomen ajasta. Aikavyöhyke näköjään muuttuu noin 900 kilometrin välein. Maisemat ovat jylhiä, korvat menevät lukkoon aina kun laskeudumme alaspäin.

29.9 klo 06:30 (01:30) lähestymme Irkutskia. Pimeää, vain muutamia valolähteitä näkyy pimeydessä. Kolinasta ja heilunnasta päätellen sekä rata että maasto vaihtelee.

Oppaamme Jevgeni oli meitä vastassa bussilla. Lämpötila +4, menimme aamukahville Intourist hotelliin. Kävelykierros "vanhassa kaupungissa". Kohteesta meni maku kun kuulumme että alue oli pakolla tyhjennetty alkuperäisasukkaista. Kaupungin 350 (2011) juhliin liittyviin kasvojen kohottamis toimenpide. Talot oli purettu ja uudelleen rakennettu samannäköisiksi, mutta uusiksi. Siellä oli pelkästään turisteille tarkoitettuja kohteita. Niin steriili että se alkoi etoa.

Tämän jälkeen ajelimme 70 km pohjoiseen kuoppaista 3-kaistaista asfalttitietä. Olimme matkalla burjaattien Ust-Ordynskin hallintoalueelle. Burjaatit ovat Mongoliasta ja asettuneet heille tutunomaiseen aromaisemaan. Elävät entisten kolhoosien alueilla kasvattaen karjaa ja maanviljelyksellä. Siellä oli tien varsilla "Muu"-vaara merkkejä. Kansallispukuinen joukko otti meidät vastaan maidon, soiton, laulun ja pienen yli astuttavan nuotion kera. Meille opetettiin asioita ja avoimuutta kaiken elämän kunnioittamisesta, myös oman. Miehet haastettiin taisteluun pystypainin muodossa. Arto Isomäki antoi isännän voittaa, kohteliaisuudesta.

Maittavan lounaan jälkeen saimme historiallisen museokierroksen burjaattien elämästä.

Palasimme helteiseen Irkutskiin ostoksille ja kunnolliseen vessareissuun.

Matka bussilla alkoi kohti Baikal-järveä. Vuoristoinen tie oli moottoreiden sinnikkyyden matka. Busseja, betoniautoja, moottoripyöriä ja autoja mateli kohti vuoren huippua. Puusto on ruskan kyllästämää. Aurinko paistaa. Angara joki virtaa vuolaan leveänä virtana tien vieressä. Siinä missä Baikal ja Angara kohtaavat on veden yllä aina usvapilvi. Vesimassa on valtaisa. Kapea rantakaista vuoren ja järven välissä on täynnä kauppiaita, hotelleja, turisteja. Onnistumme saamaan meille sopivan paatin joka vie meidät järvelle tunnin risteilylle. Vastaranta on tämän kylän kohdalla kapeimmillaan, vain 40 km päässä. Kirkkaasta säästä johtuen näemme vastarannan vuorenhuiput jotka ovat lumen peitossa.

Majoittauduimme Listvyankan mökkiin. Isäntä savusti meille Baikalin omaa ainutlaatuaista omul-kalaa. Savusilakan makuinen mutta rasvaevä tekee siitä suussa sulavaa. Isäntä oli lämmittänyt meille venäläisen kuumen saunan. Peffaa polttavan kuumat lauteet, mutta ilmanvaihto teki löylystä pehmeän. Puhahdus terassin altaaseen jossa oli raikasta todella kirkasta vettä Baikalista, rentoutti ihanasti. 5 päivän junamatkan jälkeen olo oli taivaallinen.

30.9.aamulla 8:30 (03:30) aamupala. Matkalaukkurumban jälkeen siirryimme rannalle. Muutamat meistä oli pukeutunut uimapuvut ja housut valmiiksi, jotta voimme pulahtaa Baikaliin uimaan. Ensimmäinen kävimme kuitenkin "Pyhä Nikolauksen" kirkossa. Se oli rakennettu yli sata vuotta sitten ja kertaalleen siirretty vedeltä turvaan. Kirkko oli lupaus siitä että myrskyävällä Baikalilla hädässä olevat, olivat luvanneet rakentaa jumalalle kirkon, jos jumala säästää veneen uppoamiselta.

Vettä sataa tihuutti, hieman koleaa, tuulista. Vastarannan vuoria ei enää näkynyt. Jevgeni kertoi että tällainen maisema oli useimmiten. Eilinen vuorinäkyminen oli vain "maalauksia" joka yöllä oli rullattu pois". Ranta, josta me rohkeat lähdimme uimaan, oli 50 cm leveä pyöreäkivinen kaistale. Vesi on todella kirkasta ja veden lämpötila oli kuulemma +15. "Jos uit Baikalissa nuorut 20 vuotta".

Museokierros kansallismuseossa. Ruokailu, osa porukasta vieraili museolaiva Angarassa.

Paluu Irkutskiin ja majoittautuminen hotelliin. Jokainen vietti iltaa oman ohjelman mukaan.

1.10 04:50 (30.10, 00:50) Juna lähti kohti Mongoliaa matka aika 26 tuntia. Hotellista saadun aamiaisen syönnin jälkeen menimme nukkumaan. Kello soimaa aamukoiton aikaan jos vaikka näkisimme Baikalin junan ikkunasta. Muutaman ohi menevä vilauksia järvestä. Vain vettä näkyvissä suoraan junan ikkunasta. Junia tuli toista raidetta vastaan 3 minuutin välein. Tavarajunia ja todella pitkiä. Maisema muuttuu havupuu alueeksi. Korkeat vuoret ja auringon valossa kylpevät kylä alhaalla laaksossa vilahtelivat ohi ikkunoista.

Asemien pysähdyksillä havaitsimme että laiturin keinuu jalkojen alla ilman suositeltua vodka-annostakin. Tavallaan kuin olisimme keinuvan laivan kannella. Ravintolavaunun ruokailut ja piipahdukset asemapaikoissa ulkona katkovat panoraaman tuijottelun. Maisemat muuttuvat alavaksi ruohosavanniksi, puut tuulen mukana samaan suuntaan kallistuneita. Mongolian rajalla oli 3 tunnin pysäytys. Huumekoirat ja rajavartijat tutkivat vaunut. Vessat on koko ajan lukittuna.

2.10 06:30 (01:30) Ulan-Baatar juna kulki todella hitaasti 379 km ja ajoaika 6,5 tuntia. Oppaamme Zambaga oli meitä vastassa asemalla. Tavarat veimme hotellille säilytykseen. Pikavisiitti munkkiluostarilla sen jälkeen ajelimme kaupungin kaaottisessa liikenteessä. Kaupunkialueella on jurtta, vanhoja rakennuksia ja rinnalla uusia kiinalaisten rakentamia valtaisia kerrostaloja. Nykyaika ja historia ovat sulassa sovussa rinta rinnan. Ensimmäinen kohde Tsingiskaenin muistomerkillä. 46m korkea metallinen ratsastajapatsas joka on 3 kerroksisen museorakennuksen päällä. Näköalapaikkana on hevosen harja. Huikeat näköalat avautuvat tasangolle johon tullaan rakentamaan valtaisa aikuisten huvipuisto.

Matka Tereljien kansallispuistossa olevaan jurttakylään, Buuveit, oli todella hidasta, johtuen tien surkeasta kunnosta. Saavuimme kylään ja meille osoitettiin jurttat (kerk) joissa yöpyisimme. Saimme todellakin 2 hengen jurttat. Me jotka olimme 1 luokan matkalla. 2 sänkyä pedattuina, kamiina keskellä, kynttilät valaisimena. Huikaisevat vuoret alueen ympärillä, aurinko paistaa ja se hiljaisuus. Leirillä on oma generaattori sähköä varten. Aurinkopaneeli lämmittää yhteis-suihkun vettä. Leirillä on vierailulla 3 shamaania. He ovat paikallisia varten, uhrilamppu oli teurastettu. Vanhemmat tuovat lapsia shamaanin luo. Rummutus jatkuu pitkälle yöhön. Saimme vierailu paimentolaisperheen jurttassa. Siellä meille tarjottiin juustoa, kuivattua rahkaa ja hevostamman maitoa. Jurttat oli lämmitetty illalla kuumaksi, mutta yöllä heräsimme kylmyyteen eikä kamiinan sytyttäminen tapahtunut ihan hetkessä. Mutta kun sen sai syttymään, lämpö taas palasi nopeasti.

3.10. 08:30 (03:30) Herätessämme aamu-usva leijui leirin yllä. Aurinko tuli esiin vuorten takaa ja maisema muuttui hetkeksi kuuraiseksi. Aamiainen ja paluu Ulan-Baatariin. Retki "neuvostosotilaan" muistomerkillä. Korkean vuoren päälle on rakennettu sotilas-monumentti ikuisesti palavan tulen kera. 600 askelmaa ylös muistuttaa 600 000 kuolleesta mongolilaisesta. Tuli sammutettiin kun Venäjä ja sitä myötä Mongolia itsenäistyivät Neuvostoliiton hajoamisen myötä. Käynti kashmir tehtaanyymälässä. Sitten rautatiemuseoon, tietysti olemmehan rautateillä töissä. Kansallismuseossa ihastelimme mammutin luurankoja. Illallisella olimme mongolialaisessa ravintolassa. Itse valitut ruoka-annokset paistettiin valtavalla parilalla. Paistinlasiat, metrin mittaiset joita kokit taitavasti käsittelivät. Kanamunan kuoret ja tomaatit lentelivät terältä roskikseen tai lautaselle. Asiaa on varmasti harjoiteltu. Se oli kuin sirkustaitelijoiden esitys. Ruoka oli tosi hyvää.

4.10 07:30 (02:30) Ulan-Baatar-Peking junamatka 25tuntia. Todellinen luksus hytti. Kerrosvuode, nojatuoli, vessa on yhteinen seinänaapurin kanssa. Siellä oli jopa suihku. Matkan surkein ja kallein ravintolavaunu. Aamu on kylmä ja kirkas. Rata kulkee Gobin itäisen autiomaan halki. Pelkkää aroa ja vuoria, hiekkaa. Junarata on kuin vappuserpentini. Ikkunasta näkee vuoroin veturin tai junan loppupään. Infotaulu kertoo kuinka korkealla mennään. Junan nopeus 40–50 km. Jossakin pysähdyspaikalla aurinko porottaa melkein pään päältä, on niin kirkasta että silmiin sattuu. Tullimuodollisuudet hoidettiin reilussa tunnissa. Sitten siirryttiin Erlianin asemalle ja telien vaihtoon. Juna jaettiin kolmeen osaan. Vaunut työnnettiin halliin jossa ne irrotettiin toisistaan. Telien kiinnitykset irrotettiin, vaunut nostettiin ihmisineen ja tavaroineen tunkkien varassa yli metrin korkeuteen. Vanhat telit työnnettiin pois ja uudet telit tilalle. Vaunut lasketaan telien päälle. Kaikki liittimet ja letkut laitetaan kiinni. Sitten vaunut työnnetään vauhdilla toisiinsa kiinni. Olihan se muuten melkoista rytinää. Mutta näin matka jatkuu Kiinan rautateillä.

5.10 Pekingiin tulo oli iltapäivällä joten nukuimme pitkään ja aamupäivä meni hiekka-aavikkoa tuijotellen. Sitten alkoi näkyä asutusta. Valtaisia maissipeltoja ja tornitaloja. Maissipeltoja jatkui kahden tunnin ajan. Ravintolavaunussa tehokas tarjoilija joka päätti mitä me syödään. Hyvää ja halpaa. Vuorien ja tunneleiden jälkeen laskeuduimme Pekingiin.

Pekingin itsenäisyyspäivä 1.10 on antanut kansalle viikon mittaisen loman. Oppaamme Lili kertoi että tästä johtuen liikennettä oli vähän. 6-kaistaiset tiet molempiin suuntiin oli kuitenkin lähes täynnä autoja. Kaikki mitä ympärillä näkee, on valtavaa. Liikenne, rakennukset, puistot. Kauniita kukkaistutuksia katujen varsilla.

Taivaan temppeli on ollut suljettu tavalliselta kansalta vuoteen 1911. Se on alue jossa on useita temppeleitä. Kaikki rakennukset ovat taidokkaan puun käsittelyn mestariteoksia. Kaikkialla esiintyy

luku 9, korkein kungfutselaisuuden luku. Kynnykset ylitetään säännöllä, mies astuu yli vasemmalla jalalla. Nainen astuu yli oikealla jalalla. Tästäkin näkee että "Nainen on aina oikeassa". Illallisella meille tarjottiin aitoa Pekingin ankkua. Pöytä täyttyi kiireesti toinen toistaan herkullisimmilla vadeilla. Kukaan vain ei kertonut että tämä ei tarkoita, että ruoat pitää ahmia. Joten selvisimme aterialta aikayksikön. Hyvää oli, mutta kiire pilasi nautinnon. Illavalaistuksessa ja juhlan kunniaksi ripustettujen lyhtyjen vuoksi kaupunki on kaunis.

6.10 herätys 06:15 (01:15) Aamiainen oli herkullinen ja erikoinen. Kaikkea piti maistaa ja ihmetellä makuja, osittain tietämättä mitä söi. Bussi vei meidät Tianmenin aukion lähelle. Sinne käveltiin alikulkua pitkin kuin elefantit jonossa. Alueella on todella paljon ihmisiä. Maon mausoleumin edessä asettauduimme ryhmäkuvaan. Kuinka ollakaan meitä kuvattiin "paikallisten" toimesta kuin apinalaumaa. Kielletyssä kaupungissa saimme kurkkia ja kuvata keisarillisia tiloja ikkunoiden läpi. Yllättävän jouheasti porukat ikkunoiden edessä liikkuvat. Ihmissassa on melkoinen. Matkasimme "lohikäärmeveneellä" joen yli keisarinna "Kesäpalatsiin". Lounastimme ensin ja sitten lähdimme kävellen läpi ihanien puistojen. Loppumatka, lähes kilometrin mittainen puinen katettu käytävä, oli maalattu kuvaamaan taruja. Suosittu retkeilykohde kaikelle kansalle. Tämän jälkeen riksa-ajelu erääseen Hutoniin. Alue joka on säilynyt ennallaan ja asuttuna vuosisadat. Pääsimme vierailulle yksityiskodin pihapiiriin. Neliön muotoon rakennetut rakennukset. Ne ovat edelleenkin ilman omia vessoja. Yhteisvessarakennukset olivat alueen reunalla. Sähkö on määräksestä vedetty kaikkiin koteihin. Käynti silkkitehtaalla. meille näytettiin kuin silkkiperhosen toukan silkki kehrätään langoiksi ja niistä tehdään peittoja, tyynyjä, kankaita ja niistä ihania vaatteita. Tilauksia ja ostoksia tuli tehtyä.

7.10 Aikainen herätys ja matka Kiinan muurille alkoi. Pysähdys helmiviljelmälle. Esittely helmituotannosta. Simpukan avaus paljasti kuinka paljon helmiä, pieniä, on 2 vuotiaan sisällä. Saimme opastuksen siitä kuinka voimme tunnistaa aidon helmen. Taas tuli tehtyä tarpeellisia ostoksia. Kiinan muurin osa, jonne saavuimme, on peräisin 1400 luvulta. Nousu tasolta 8, tasolle 13 kesti noin tunnin. Aloitus oli todella jyrkkä, ja suurin osa kiipeilijöistä ilmeisesti käy vain sen. Porras-askelmat olivat kuluneita, matalia ja korkeita ja tosi korkeita ihan satunnaisesti. Kokemus oli aika rankka, mutta ylhäällä totesin että kyllä kannatti. Alastulo sujui jouheasti, välillä jopa melkein juosten. Lounaalle menimme posliinitehtaan yläkertaan. Alakerrassa oli työpaja jossa näimme kuinka taidokkaat lasituksien kuvioinnit saadaan aikaan, käsityötä kaikki. Tietysti siellä oli myös tehtaanmyymälä. Seuraava kohde oli keisareiden hautausmaa. Kaikkiaan 13 keisaria ja lukuisia keisarinnoja on haudattu kyseiselle alueelle. Paluu hautausmaalta tapahtui avobussilla "Uhrauksien Tie": n kautta. Kaunis puisto todellisten eläinpatsaiden ja taruhahmojen patsaiden reunustamaa tietä pitkin. Matkalla ohitimme valtaisia alueita eri hedelmäpuu istutuksia. Tuttuja lajikkeita Suomenkin hedelmätiskeiltä. Matkan viimeinen illallinen syötiin kiinalaisessa ravintolassa. Herkullinen, monia eri ruokalajeja sisältävä ateria. Viinit, oluet ja viinat oli aiemmin päivällä haettu paikallisesta viinakaupasta. Outoa touhua näin suomalaisen silmin. Ihanan matkan ihana illallinen.

8.10 06:00 (01:00) Aamiainen ja lähtö bussilla kentälle klo 07:00. Tullimuodollisuudet menivät nopeasti. Varsinainen matka lähtöterminaaliin tapahtui lentokenttä junalla. Finnairin kone lähti ja saapui Suomeen etuajassa. 8 tuntia koneessa, matkan tylsin vaihe.

Näin vierähti 16 päivää junailten läpi Venäjän, Mongolian ja osan Kiinaa.